

КАМАРА НА СЛЕДОВАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ

1797 София , бул. „Д-р Г.М.Димитров № 42”, тел.(02)982 61 63, факс (02) 982 62 10, camsled@nsls.bg

Рег.№...9.....екз.№...1...

София, 05.07.....2016 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 211 КД 6/16
Дата 27.07.16г.

По вх.№ 11/ 06.06.2016 г.

**ДО
Г-Н БОРИС ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КС
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

На Ваш № 153КД/ 02.06.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Приложено, изпращам Ви становище на Камарата на следователите в България по к.д. № 6/2016 г. образувано по искане на Върховния касационен съд за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.230, ал.2, 3 и 4, чл. 166, ал. 3 от Закона за съдебната власт, (обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г., посл.изм. ДВ бр.14 от 2015 г.).

ПРИЛОЖЕНИЕ : Съгласно текста – две страници.

**ЗАМ.ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА К С Б**

(**Вл. Петров**)

СТ А Н О В И Щ Е

На Камарата на следователите в България (КСБ), относно образувано конституционно дело № 6/ 2016 г. по искане на Върховния касационен съд, за установяване противоконституционност на чл.230, ал. 2, 3 и 4 и на чл. 166, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Камарата на следователите в България, представлявана от своя председател г-н Петко Петков, след като се запозна с искането на Върховния касационен съд до Конституционния съд на Република България за установяване на противоконституционност на чл.230, ал. 2, 3 и 4 и на чл. 166, ал. 3 от Закона за съдебната власт и с определение на КС по к.д.№ 6/2016г. от 02.06.2016г. установи следното:

Конституционно дело № 6/ 2016г.е образувано на 15.04.2016 г. по искане на Върховния касационен съд на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 2, 3 и 4 и на чл. 166, ал. 3 от ЗСВ (Обн., ДВ, бр. 64 от 07.08.2007 г., последно изм.и доп. ДВ, бр. 28 от 08.04.2016 г.)

Със свое становище от заседание на пленума на ВКС, проведено на 13.04.2016 г., е взето решение да бъде сезиран Конституционния съд на Република България (КСБ) заради противоречията между :

1. Чл. 230, ал. 1 и ал. 2 от ЗСВ, с които текстове се налага отстраняване от длъжност на магистрат извършил престъпление от общ характер, когато в първия случай това е станало при осъществяване от негова страна на съдебната власт и е привлечен като обвиняем, а във втората хипотеза, когато престъплението не е свързано с изпълнение на служебните му функции, и чл. 48, ал. 1, чл. 51, ал. 1 и чл. 4, ал. 1 от КРБ; 2.

В своето искане ВКС се аргументира, че през периода на отстраняването магистратът не получава трудово възнаграждение, не може да изпълнява друга трудова или служебна функция и е лишен от право на работа, за да се издържа. Периодът не се зачита за трудов и осигурителен стаж, а законът не предвижда магистратът да се самоосигурява през този период. Магистратът не може да въздейства върху продължителността на своето отстраняване.

Предвид гореизложеното, ВКС счита, че прилагането на разпоредбите на чл. 230, ал. 1 и ал. 2 от ЗСВ, с които временно се отстранява от длъжност съдия, прокурор или следовател в този им вид водят до нарушаване на основни и прогласени с КРБ права и свободи на всеки един гражданин на Република България, каквито са правото на труд (чл. 48, ал. 1 от КРБ), правото на обществено осигуряване (чл. 51, ал. 1, предл. 1-во от КРБ) и правото на съдебна защита срещу отстраняване от длъжност извън разумния срок (чл. 56 от КРБ), като изградената по този начин правна конструкция на временното отстраняване създава неопределеност и нестабилност, явяващи се в противоречие със същностния белег на правовата държава – правната определеност, предвидимост, сигурност и стабилност, гарантирани с чл. 4 от КРБ.

2. Противоречието на чл. 230, ал. 3 с чл. 126, ал. 2 и чл. 127 от КРБ, относно това, че искането съгласно чл. 230, ал. 3 за временното отстраняване от длъжност на магистрата се прави от главния прокурор.

Аргументите против на ВКС са свързани с разпоредбите на чл. 126, ал. 2 от КРБ, регламентиращ конституционно определените правомощия на главния прокурор и чл.127 от КРБ за конституционно определените правомощия на прокуратурата, в които текстове не са предвидени правомощията за главния прокурор дадени му в разпоредбата на чл. 230, ал. 3 от ЗСВ. В потвърждение на тази теза на ВКС е цитирано и Тълкувателно решение № 13/ 15.12.2010 г. по к.д. № 12/2010 г. на КСРБ, в т.2.2, на което се приема, че противоконституционна е всяка норма от закон, с която се дават или отнемат правомощия на всички конституционно установени държавни органи.

3. Противоречие на чл. 230, ал. 4, във вр. с чл. 230, ал. 1 и ал. 2 от ЗСВ с чл. 4, ал. 1 от КРБ, относно това, че в ЗСВ влезлия в сила съдебен акт, с който на магистрат се налага мярка за неотклонение задържане под стража се приравнява по последици на акта на ВСС за временно отстраняване от длъжност на този магистрат.

ВСС също е конституционно установен държавен орган със съответните правомощия, произтичащи от чл. 130а от КРБ, а в разпоредбата на Конституцията такива негови правомощия не са предвидени.

4. Противоречие на разпоредбата на чл. 166, ал. 3 от ЗСВ, която изключва възможността съдия, прокурор или следовател да бъдат освободени от длъжност при подаване на оставка, ако е налице образувано дисциплинарно производство, до неговото приключване с тези на чл. 129, ал. 3, т. 2, чл. 48, ал. 4 и чл. 4 от КРБ.

Подаването на оставка е безусловно конституционно основание за освобождаване от длъжност на съдия, прокурор или следовател (чл. 129, ал. 3, т. 2 от КРБ), т.е. в случая със ЗСВ е въведена допълнителна предпоставка за прекратяване на магистратското правоотношение, извън предвиденото в КРБ.

Камарата на следователите в България счита, че искането на ВКС за обявяването на противоконституционност на чл. 230, ал. 1, ал. 2 , ал. 3 и ал. 4, и на чл. 166, ал. 3 от ЗСВ е аргументирано и мотивирано, упражнено в рамките на неговото компетентност по чл. 150, ал. 1 от КРБ.

Поддържахме направеното искане в цялата му пълнота. С наше писмо изх. № 5/ 26.04.2016 г. сме изпратили становище по к.д. № 4/ 2016 г., в което сме изложили своите виждания в подкрепа за обявяването на противоконституционност на чл. 230, ал. 1 от ЗСВ. Предвид обстоятелството, че със своето определение от 02.06.2016 г. КСРБ присъединява за разглеждане по същество искането за обявяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ към к.д. № 4/ 2016 г. не представяме допълнителни аргументи.

**КАМАРА НА СЛЕДОВАТЕЛИТЕ
В БЪЛГАРИЯ**